

2. Člen 220(2)(b) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, je treba razlagati tako, da je mogoče v zadevi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, na podlagi podatkov, vsebovanih v obvestilu Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF), sklepati, da uvoznik na podlagi te določbe s sklicevanjem na legitimna pričakovanja ne more upravičeno nasprotovati naknadni vknjižbi uvoznih dajatev. Če pa tako obvestilo vsebuje le splošen opis spornega položaja – kar mora preveriti nacionalno sodišče – zgolj to obvestilo ne more zadostovati za to, da bi se v pravno zadostni meri dokazalo, da so ti pogoji z vseh vidikov izpolnjeni, zlasti glede primernosti ravnanja izvoznika. V takih okoliščinah morajo načeloma carinski organi države uvoza predložiti dodatne dokaze, da je za to, da so carinski organi države izvoza izdali nepravilno potrdilo o poreklu „obrazec A“, kriv izvoznik, ki je navedel nepravilna dejstva. Kadar pa carinski organi države uvoza tega ne morejo dokazati, mora po potrebi uvoznik dokazati, da je bilo to potrdilo izdano na podlagi pravih dejstev, ki jih je navedel izvoznik.

⁽¹⁾ UL C 111, 29.3.2016.

**Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 16. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Handelsgericht Wien – Avstrija) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und
Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)/Zürs.net Betriebs GmbH**

(Zadeva C-138/16) ⁽¹⁾

*(Predhodno odločanje — Intelektualna lastnina — Avtorska in sorodne pravice v informacijski družbi —
Direktiva 2001/29/ES — Pravica priobčitve del javnosti — Člen 3(1) — Izjeme in omejitve — Člen 5(3)
(o) — Prenos televizijskih oddaj prek lokalnega kableskega omrežja — Nacionalna ureditev, ki določa
izvzetje za inštalacije, ki omogočajo dostop največ 500 naročnikom, in za ponovni prenos oddaj javne
radiodifuzije na nacionalnem ozemlju)*

(2017/C 151/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Handelsgericht Wien

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)

Tožena stranka: Zürs.net Betriebs GmbH

Izrek

Člen 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi in člen 11a Bernske konvencije za varstvo književnih in umetniških del z dne 9. septembra 1886 v različici, ki izhaja iz Pariškega akta z dne 24. julija 1971, kakor je bil spremenjen 28. septembra 1979, je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da na podlagi izključne pravice priobčitve javnosti zahteva za pridobitev avtorjevega dovoljenja ne velja za sočasen, popoln in nespremenjen prenos radiodifuznih oddaj, ki ga izvede nacionalna organizacija za radiodifuzijo po kablju na nacionalnem ozemlju, če je ta prenos zgolj tehnično sredstvo komunikacije in če je bil avtor dela z njim seznanjen, ko je dovolil prvotno priobčitev, kar mora preveriti predložitevno sodišče.

Člen 5 Direktive 2001/29 in med drugim njegov odstavek 3(o) je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da na podlagi izključne pravice priobčitve javnosti zahteva za pridobitev avtorjevega dovoljenja ne velja za radiodifuzijo s skupno anteno, če na napravo ni priključenih več kot 500 naročnikov, in da je treba to zakonodajo torej uporabiti v skladu s členom 3(1) te direktive, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

(¹) UL C 222, 20.6.2016.

**Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 16. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Commissione Tributaria Provinciale di Torino – Italija) – Bimotor SpA/Agenzia delle Entrate –
Direzione Provinciale II di Torino**

(Zadeva C-211/16) (¹)

**(Predhodno odločanje — Davek na dodano vrednost — Načelo davčne nevtralnosti — Nacionalna ureditev,
ki določa najvišji znesek, s katerim se omeji vračilo ali kompenzacija dobropisa ali presežka davka na
dodano vrednost)**

(2017/C 151/17)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Commissione Tributaria Provinciale di Torino

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bimotor SpA

Nasprotna stranka: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino

Izrek

Člen 183(1), prvi pododstavek, Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2010/45/EU z dne 13. julija 2010 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki omejuje kompenzacijo nekaterih davčnih dolgov z dobropisom davka na dodano vrednost na najvišji določen znesek za vsako obdobje obdavčitve, če nacionalna pravna ureditev določa možnost, da se davčnemu zavezancu vsekakor v razumnem roku vrne celota dobropisa davka na dodano vrednost.

(¹) UL C 251, 11.7.2016.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour
d'appel de Bruxelles – Belgija) – FlibTravel International SA, Leonard Travel International SA/AAL
Renting SA in drugi**

(Zadeva C-253/16) (¹)

**(Predhodno odločanje — Člen 96 PDEU — Uporabljenost — Nacionalna zakonodaja, ki ponudnikom
prevoza s taksijem prepoveduje dajanje na voljo posameznih sedežev — Nacionalna zakonodaja, ki
ponudnikom prevoza s taksijem prepoveduje, da vnaprej določijo svoj cilj — Nacionalna zakonodaja, ki
ponudnikom prevoza s taksijem prepoveduje nagovarjanje)**

(2017/C 151/18)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Bruxelles